

[Jesper Simonsen.]

faar af denne Art, og som man nu vil indrette sig med, skal være saadan, at det ogsaa er brugbart i Frestid til Opgaver af den Art, som ogsaa Vagtværnet og Statsmarinen tilsigter at varetage. Han nævner i sit Foredrag, at efter hans Skøn er der Brug for flere af netop den Slags Vagtskibe, som man nu vil indrette i Stedet for den tidligere omtalte Jager. Det er den Opfattelse, der trænger igennem i de nordiske Lande; det er ikke en Opfattelse, som fra konservativ eller moderat Side her i Landet kan bruges til Afstivning af de Forsvarsordninger, de to Partier har tumlet med.

Til sidst blot et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og ærede Medlemmer fra konservativ Side angaaende deres Udtalelser om en Folkeafstemning. Professor Berlins Fortolkningstekunst er jo her resulteret i, at denne Folkeafstemning ikke skulde være forfatningsmæssig. Jeg kan dér i det væsentlige slutte mig til, hvad den højtærede Udenrigsminister udtalte. Der er ingen Holdepunkter i Forfatningen for, at man ikke skulde kunne gøre et Lovforslags Gyldighed afhængig af, at det forelægges Vælgerne til Afstemning. Den Fortolkningstekunst, som en konservativ Professor her indlader sig paa, minder ikke saa lidt om den konservative Fortolkningstekunst, vi kender fra Kampaarene. Jeg forstaar ikke, at Partiet Venstre, der jo ellers har været et Folkeparti, der har villet være det Parti, som var Udtryk for den brede danske Befolkning, nu har faaet en saadan Vælgerskræk, at det ikke tør gaa med til at lade dette Spørgsmaal komme ud til en Folkeafstemning. Partiet klamrer sig til det spinkle Flertal i Landstinget til Beskyttelse af den ubrugelige Militærordning af 1922. Modstanden mod at lade Spørgsmaalet komme ud til Vælgerne er saa meget mere uforstaaelig, som Partiet nu har tilegnet sig de Synspunkter, som tidligere er gjort gældende fra konservativ Side om, at denne Sag skal skilles ud fra de almindelige politiske Hensyn, løftes op over Partierne, som man ynder at sige. Ja, kan man paa nogen klarere Maade tage denne Sag ud af de partipolitiske Hensyn end ved at forelægge selve Sagen for Vælgerne? Men Modstanden mod at lade Sagen komme ud til Vælgerne er Udtryk for, at Venstre meget vel er klar over, at der hos Vælgerne er et Flertal for den nye Ordning. Derfor er Partiets Modstand kun en Modstand mod den Udvikling, som internationalt er forberedt saa

godt som ingen Sinde før, og som er i Overensstemmelse med Folkenes Villie til at se en Omdannelse af Militærvæsenet i den Retning, her er foreslaet. Denne Anskuelse i Folkene, som overalt trænger frem, gaar i Retning af at gøre de internationale Aftaler til Virkelighed ved at indrette det bevæbnede Beredskab i Overensstemmelse med de nugældende Regler; og det er en Anskuelse, som der ogsaa i det danske Folk er et stort, ufytteligt Flertal for.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

**Holstein:** Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen misforstod min Henvisning til Dyrenes Selvopholdelsesinstinkt og Nødværge overfor Angreb, overfor Overmagt, selv om den er nok saa stor og umiskendelig; han mener ikke, at Nødværgeretten skulde gælde, naar der er Tale om Skabningens Herre. Men jeg vil hævde, at ingen socialdemokratisk Arbejder og ingen radikal Landsdommer med Respekt for sig selv, vil undlade at øve Nødværge, naar en Voldsmand trænger ind i hans Hjem og krænker hans Bolig og vil berøve ham hans Ejendom, selv om Overmagten er nok saa stor og Chancen for at overvinde Voldsmanden er nok saa ringe. Han vil benytte sin Nødværgeret. Hvis han ikke benytter den, har han en daarlig Moral, og hvis han benytter den, har han en god Moral.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

**Pürschel:** Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der jo lider af en forfærdelig Skræk, saa snart der er Tale om en Forstaaelse med de skandinaviske Folk paa dette Omraade, sagde for et Øjeblik siden omtrent følgende: Fælles Neutralitetsregler og fælles Neutralitetspolitik, det er jo Ententen. Oh, Rædsel og Skræk, det er jo Ententen! Hvad sagde nu den højtærede Udenrigsminister under Finanslovsforslagets første Behandling Sp. 300 i Fortrykket. Han sagde:

„Det økonomiske Samarbejde mellem dem,“

— nemlig de nordiske Folk —

„ensartede Neutralitetsregler og Neutralitetspolitik, alt dette kan have den største Værdi, baade under rolige Forhold og navnlig i urolige Tider. Paa denne Vis styrkedes og betryggedes i Verdenskrigens Aar de tre Landes Stil-